

(Kort bemærkning).

Villy Svendal (SF):

Nej, det mener jeg nu ikke er den rigtige beskrivelse. Hovedforskellen er en anden. Vi vil jo først og fremmest have de her opgaver løst. Alt så, hvis man ikke vil have, at det sker, at en patient ligger og venter på en gang på et hospital i hovedstadsområdet eller et andet sted i Danmark, så er man også nødt til at tilføre de ressourcer, uanset hvilken model man vælger, der gør, at det ikke sker. Og der nytter det ikke med de der alenlange kolonner om, hvad man har gjort.

Jeg vil gerne kvittere for, at den her regering har sendt penge ud i det offentlige – langt færre end det skete tidligere, men den har sendt penge ud. Men det hjælper jo ikke den stakkels patient, der ligger og venter, og derfor forstår jeg ikke, at ambitionerne ikke er højere i en periode, hvor vi er så rige, som vi er, nemlig at vi ikke vil finde os i det. Vi vil sikre, at der er den tilstrækkelige økonomi til, at folk ikke skal ligge ubehandlede på gangene.

Jeg synes ikke, det er så indviklet, og jeg synes, fru Pia Christmas-Møller er alt for ideologisk i det her spørgsmål. Der er vi langt mere praktiske folk i SF.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Sådan hører jeg det desværre ikke. Jeg er meget enig i det grundsynspunkt, at det f.eks. for syge mennesker handler om at blive behandlet og blive behandlet rettidigt på et højt kvalitativt niveau. Det er det, det drejer sig om.

Og det var præcis derfor, at vi Konservative satte os i spidsen for en behandlingsgaranti, som skulle lægge et maksimalt pres på det offentlige sygehusvæsen, og som skulle sikre, at patienten havde hånds- og halsret, sådan at hvis ikke det offentlige sygehusvæsen kunne levere inden for en lægefagligt fastsat tid, jamen så kunne man gå til private, til udlandet eller andre steder. Og det gav et pres, det gav samtidig også en samlet udvidelse af kapaciteten.

I dag står vi med et fælles problem. Vi skal rekruttere flere læger, og vi skal rekruttere flere sygeplejersker. Og her har vi en stor opgave, når vi skal have udvidet sygehuskapaciteten yderligere, hvad enten det er i privat eller i offentligt regi. Det er der også lagt planer for, og vi er på vej, og der er også kommet flere læger og flere sygeplejersker til – i størrelsesordenen mellem 1.000 og 2.000 – men behovet er endnu større.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.15. Første taler bliver fru Marianne Jelved.

Mødet udsat kl. 18.09

Mødet genoptaget kl. 19.15

Forhandlingen genoptoges

Formanden:

Vi er kommet så langt i talerrækken, at det er fru Marianne Jelved, der er ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg har skrevet her: Sådan er der så meget. Det var, da jeg havde hørt statsministerens svar. Men jeg har beredt mig på at være i godt humør, og derfor vil jeg indlede med et tema, som ikke har været så meget berørt i dagens løb, nemlig udsigten til, at statsministeren kan fortsætte som statsminister med et sikkert flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti bag sig, fordi jeg har noteret mig, at statsministeren taler, som om det er situationen. Men jeg synes, det er lidt interessant, at det ikke nødvendigvis er situationen. Det er der i hvert fald temmelig mange meningsmålinger der har vist på det seneste. Og hvad sker der så med skattestopet, og hvad sker der med udlændingepolitikken? Det er to meget centrale områder for regeringen og dens parlamentariske støtte, Dansk Folkeparti.

Jeg har også noteret mig, at statsministeren på et pressemøde her i maj ikke længere vil garantere et skattestop efter et valg. Det synes jeg sådan set var meget klogt af statsministeren.

Men hvad vil statsministeren så garantere vælgerne? Og hvorfor bliver statsministeren ved med at jage den socialdemokratiske formand omkring de samme spørgsmål, når statsministeren ikke engang selv længere er i stand til at garantere disse politikområder?

Jeg noterer mig også, at fru Pia Kjærsgaard ikke vil holdes udenfor og skoser Ny Alliance for at ville holde fru Pia Kjærsgaard udenfor. Men det er jo i dag sådan, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti suverænt afgør fra sag til